

Nr. 14.

Tautas

Maksā 20 sant.

13. jūlijā 1928.

Žurnāls Visiem

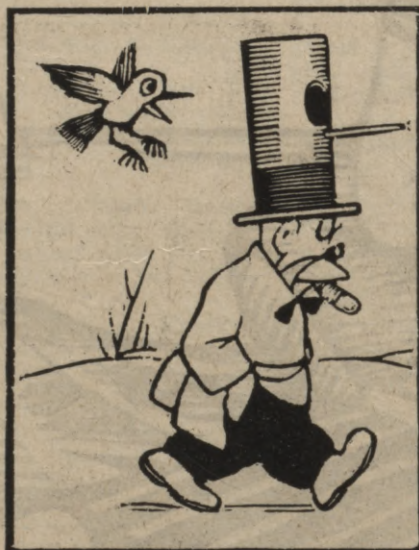
Ādamsona izgudrojums.

1) „Ja viņas modes weenmehr eegahdasees“
Seiz Ādamsons, „war maks titt istuffshots!“
Bet nu ir zilindrš — (ne ņewa rahņees) —
Preeņņ wiņeem laiņeem, paņņa iņgudrots!“

2) Se putns atlido, par patwehrumu
Tam Ādamsona zilindrš nu kluhst —
Kā putnu buhris tas ar iņgreesumu —
Kaš tur ir eefņņā, japaņkatās buhš.

3) „Naw weltigs wiš mans iņgudrojums biņis:
Jau ari putns wiņā eefņņā leen!
Kaut tiņai wiņņņ, to tuņņņu eeraudņiņis
Ar wiņa buhri projam neaiņņreen!“

4) „Wai, wai tas ņpahrnainais pa eefņņu ahrdās
Un knahbi ņahņ pa maneem mateem triht,
Wiņņņ kaņās jau un ahrņahrtigi ņpahrdās —
Man kaut kaš ņiņš uņ galwaš wirņu kriht!“

5) Hā! preezigs Ādamsons nu uņleņņ kaņjās,
Kad putns reiņ no buhra aiņņrehņiņis —
„Nu tiņai ahtri jazilpo ir mahjās,
Deeņin. kaš man uņ galwaš notizis!“

6) „Labs iņgudrojums!“ preezigi wiņņņ ņmaida,
Kad ņew uņ galwaš olu atradiš,
Ko wirtuwē uņ plihņš jau panna gaida —
Beņ maņņas ņņodeen iņnahņ broņaņtiš!“

Īdewiba.

„Tu ņņonakt meegā runaji.“
„Īitadi jau eš pee wahrda neteeņu!“

Newainibaš peerahdijums.

„Kadeht tu arween iņej balkonā, kad eš dņeedu?“
„Lai kaimini redņetu, ka eš tew nedaru nekā launa.“

Technika.

„Kadeht juhš nenoflaukat ņņo beeņo ņirnekta
tiņflu?“
„Eš domaju, ka tā ir dala no radio.“

Atletš.

„Manam brahlim ir ņelta medališ par deņmit
juhņņņu iņturibaš ņreheenu, ņudraba medališ par pel-

deņņanu, diwi kauņi par ziņņņteņņanoš, diwaš plakates
par boņņu.“

„Leeliņš atletš.“
„Nē wiņņņ pret kihilam aiņdod naudu!“

„Peezi noņlehpumi, kà buht laimigam.
„Nauda. Nauda. Nauda. Nauda. Nauda.“

Ahrņš: „Kaš jums kait?“

Paziens: „Ahrņta lungš, ja eš noleezoš un
iņņteepju abas rokaš uņ preeņņu, tad uņ augņņu, uņ
ņahneem, atpaņat, peezeļoš, atleezoš un mehginu galwu
noleekt lihdņ papehņņeem, tad man ņahp wiņi lozeņli.“

Ahrņš: „Eņo ņlimibu war iņahrņtet, ja taņdaš
komplizetas kuņņibaš nemaņ nedaru.“

Nākošā numurā: „Kā Ādamsons glābās no nodokļu piedzineja un kas no tam iznāca.“

Tautas Žurnāls Visiem

Redakcija, kantoris un ekspedīcija, Rīgā, Jāņa ielā № 3. Tālr. 22317. Tek. rēķ. pastā 1510.

№ 14.

13. jūlijā

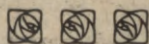
1928.

Undinās.

Es tavu šoku pehdaš nenoslauku
No grīhdšegas, kur pahri gahji tu.
Un no ka dšehri, dšidro uhdēnštraufu
Es glabaju kā retu dahrgumu.

Savas pehdaš.

Ro baltās rokaš, walgās luhpaš šakra, —
Schkeet debešs šehlastibaš šwehtitš wišs;
Tavs elpaš saldums pluhst ik seedā wahrā,
Kaut patš tu prom uš muhšchu aishgahjiš . . .

Pols Margerits

Lietussargs.

Pee manis eenahza Gugeolš. Wīnšch ir leelš, štalti noaudšiš puīšš, kufsch pilnigi eenem šawu weetu omnibusā un laudiš uš trotuara garamejot pabihda uš eelaš puši. Wīnšch ir apdomigš, pedantistš un reti uštrauzāš. Nekad wīnšch nemodina domaš, ka ir kahdam eedewiš roku: wīnšch to tikai uš mirkli aishdod, un nekad newar just wina pirkstu špeedeenu, itkā wīnšch baiditoš toš noleetot.

Wīnšch šazija: „Mihš-kaiš draugš, nahfu tew pašstahstīt jozigu, glušchi neparastu štahstu, taš reišē“, pee tam wina feja peenehma šewiškchi eedomigu išteikfmi, „ir ari mulkišs un aishkufštinofchš kā wiši peedšihwojumi, kuroš šeweetes galwenā lomā.“

„Dod šawu zepuri!“ eš peefšhmeju.

Wīnšch labaf patš to aishnefa faktā, lai buhtu drofchš, ka neweens tai newar ušfehstees, un tad pašfleetām kruhtim, šaleekteem zeleem atkal eenehma šawu weetu.

„Tu, tapat kā eš,“ wīnšch turpinaja štahstīt, „paštšiti Solafjela kundšī, muhšchu nabaga drauga šeewu! Tu tatschu treschdeen bijī Solafjela behrēš. Waj tu warbuht maniji. ka man bija leetušfargš lihds?“

„Lija“, eš atbildeju, „un ikweenam bija atwehrtš leetušfargš. Kahda eemešla dehl tad tawejaiš man šewiškchi jaeweheho?“

„Li,“ wīnšch šazija, „to eš šagaidiju! Un, bijiš tu ušmanigakš, buhtu eewehehojiš, ka manš leetušfargš bija daudš elegantakš kā wiši tee, kuroš parasti leetoju. Taš bija mašīnšch un weegliš, angļu fabrikatš, tihra šihda, šilonkaula rokturi, kuru apnehma šudraba gre-dšens, lufšus—leetušfargš, tikko ne damu leetušfargš. . .“

„Un tu nemaš nejautā, kālab man rofāš bija tīf kofetš leetušfargš? Pagaidi, to tew tuhlin teikšchu. Kad išgahju no mahjaš, lai dotoš Solafjela behrēš, eš domaju: Nelihst, kadehl gan nemt leetušfargu! To pahraf apfahrt nehšajot, taš top noleeioš un šabursitš, un beš tam to wehl war fur aishmiršt waj pašaudet!

Tu tuhliš redšēši, ka eš wišu pareiši paredšēju. Neefmu wehl pagahjiš no šawa dšihwofla šimš šoku, kad šahf liht. Jhgnš, eš taišni wehl lai kā atzeroš, ka muhšchu draugš Pradš dšihwo tepat tuwumā, un ušfahpju wina peezaš kahpeš, lai aishnemoš leetušfargu. Wīnšch tikai šata:

„Kadehl gan nē?“ un laipni šmaididamš parahda preekšchnamā diwuš leetušfarguš: weenu weenfahrfchu, kofwilnaš auduma, otru bagatu, škaištu un jaunu. Eš šatu:

„Ja tew nekāš naw pretim, nemschu šcho“, un paštaidroju: „Taš proti, wajadšigš behrem, un tad jau šchiš peemehrotakš.“

„Kadehl gan ne,“ Pradš peefšhmē, bet šchoreif mašleet apwainotu šēju. Wīnšch drofchi domaja, ka išwehleschoš otru, refno, parasto leetušfargu. Eš pašteizoš un šteidšigi nokahpu kahpeš. Kad nonahžu pee Solafjeleem, man tikko atlika

laišš jauno atraitni apšweikt. Solafjela kundše aishkufštinofchi raudaja, eš noštostiju daščuš lihdsjuhtiguš wahrduš un jau gribeju paeet tahlak, jo zitu zilweku šahpeš mani loti uštrauz, kad wina mani atšauza, lai pateiktu:

„Ferdinandš juhš tīf loti mihleja! Kad wīnu turp buhšim pawadijušchi, turp. . . (un winaš elfaš kluwa aishween škalafāš), tad juhš tatschu atgreefšitees

**Valsts prezidenta kundze
Emilija Zemgale,**
dzim. Tidens 1880. g., mir. 7. jūlijā 1928. g.

pee manis, waj nè? Esmu tik atstahta, un man tik daudsās leetās japrasa jums padoms.

Te nu bija! es domaju, nu wisa mana pehzpusdeena wehja! Es paflanos un eenemu sawu weetu gabjeena galā, zeeschi aif gimenes. Sahku domat loti dauds leetas, bet par Solasjelu pehz eespehjas masaf. Saprotams, es wina nahwi noschehloju, bet jabuht tatschu saprahligam un sew jafaka, ka wehl neweens naw no tā atdshwojees, ka ziti paschi kluhst flimi feh-rās pehz wina.

Ihfi ap diweem aiseju nebrokastojis otrreis pee Solasjela kundses. Wina mani notur pee sewis, runā par sawu wihru, eepasihstina mani ar sawu gimeni, grib paturēt mani brokastis, — wifs tas bagatigi jauktis asaram un gihbschanas gadijumeem. Bet tas mani loti mas ifflaideja. Beidsot, ap trijeem, pusē miruscham no isalkuma, man isdodas aisbehgt. Seeju kahdā restoranā un pamanu, ka esmu peemirsis sawu leetusfargu.

Welns! Situ duhri galdā, kas atfauz weesmihli. Galigi pasaudejis nerwus, pasuhtu kreetnu maltiti, kas mani ari nomeerina. Un beidsot es pat smaibu domās, ka tas tatschu tikai Prada leetusfargš, kas nosudis.

Trihs deenas, bailēs no jaunām fzenām, asarām un tew loti labi saprotamās weltigās laika nosischanas, neudroschinos pee Solasjela kundses atgreestees. Domadams, ka nu winas sahpes buhs masleet rimuschas, nolemju aiseet zeturtā deenā. Paswanu. Pati sawā personā wina man atwer.

„Eenahzeet tatschu! Esmu gluschi weena! Zif labi, ka atnahzāt!“

„Zeenitā kundse, negribu juhs trauzet, atnahzu tikai. . . jo pagahjuscho reisi juhsu preekschnamā peemirsu sawu leetusfargu, un. . .“

So fakot, mans skateens pehta leetusfargu usglabajamo. Bet Prada leetusfargš nosudis, isfchibejis! Metleju. . . leetusfargu. . . jā, aifgahjis pee welna! Tikam Solasjela kundse mani luhds eenahkt salonā un isbrihna pilnā, newainigā balsi jautā:

„Juhfu leetusfargš? Rahds leetusfargš?“

Sahda wihra noteiktibā, kam nekā newar eestahstit, atbildu:

„Anglu leetusfargš, tihra sifhda, loti fokets, silonkaula rofturi un sudraba gredsenu.“

„Ai“, Solasjela kundse faka un manā skateenā nosarkst, „warbuht winsch tomehr te buhs! Leetas, kaspone winu buhs eeslehgufi.“

Un fchkeet, gluschi apmulsufi, itin tā winai nemas nebuhtu nahzis prahta, ka kahds leetusfargu winai waretu atprasit, un itin tā wina buhtu zerejufi pati to paturet. Zeenigi un tomehr masā neustizibā nosehdos, kaut gan nebiju gluschi noteikti pahrleezinats, ka wina leetusfargu: gribejufi paturet. Sahlām tehrset, atturibā, kahdu prasija Solasjela ihstendā prombuhtne un wina dwehseles klahbuhtne. Kaut kas bija gaisā, ka bija jadomā par winu, ka bija jajuht winsch tepat aif durwim. Un peepeschi: dringdrilingdriling! swana.

Solasjela kundse faka:

„Kasponei wisa schodeena atwalinajums, waj atkaufset man paschai eet atwehrt?“

Wina atgreeschas un pasfaidro:

„Welas masgataja.“

Peezelos, lai eetu projam, un wina mani ustrauftā noteiktibā abām rokām attura. Tas ilgs tikai mirkli, tikai tik ilgi, kamehr wina welu buhs pahrsfaktijufi. Un winai tatschu tik daudj man fafams. Padodos

liktenim, atkal atfehshos un zauri plahnai seenai no blakus istabas dsirdu fchos klufos wahrdus:

„Trihs pahri biffchu, diwpadsmi kabatas lakatinu, peezi batista krekli! Ko, juhs rehkinat astonus su par kreklu?“

Zitos apstahklos schahda peepescha intimitate mani buhtu atbaidijufi un masleet reebusees, jo, beidsot, tatschu jaedomajas, ka wina atdabutās maigās welas weetā eedewufi netihru! Kur ir poesija, kas paleef pastahwiga? Bet tagad, nè, tagad tas mani usjautrinaja. Sedomajos pawisam komistas leetas. Bet wifas fchis gaidischanas widā arween domaju: „Rad tikai wina man atdotu manu leetusfargu!“

Seejas durwis aifzirtās, welas masgataja bija prom. Solasjela kundse atgreesās tikai brihtinu wehlaf. Wina bija sawu seju no jauna nopuhderejufi, un winas tikko masgatās rofas isfmarchoja mandelu krehmu. Ultraitnes parasti neglihtas. Man tā tad par seeweetem fehru drahnās jau bija saws spreedums. Bet Solasjela kundse tomehr bija pratusi paturēt sawu seju swaigu un sahrtu. Melnais tehrps tai peestahweja loti labi, un asaras likās buht winai tikpat derigās, zif pusēm leetus. Bes tam Solasjels, tas tikai muhsu starpā, bija sifkstulis, un ja es arween nebuhtu respettejis draudsiibu. . . jo fewifchki tadehl, ka Solasjela kundse mani arween usluhkoja tik laipneem flateeneem. . .

Ihfi, mihlais, nosehdamees sofajā un sahlam tehrset. Solasjela kundse atkal raudaja, un es panehmu winas rofas sawejās. Wina teiza, ka winai naw palizis neweena drauga, un es apgalwoju, ka esmu winas padewigakais, godbijigakais peeluhdsejs. Nesinu, nespehju tew teikt, kas tad fekoja, un neparedsetā, mulfinoschā, aifraujoschā warā, kurai abi nebijam sagatawojuschees. . .“

Gugeols apklusā un semafā balsi teiza: „Bija feschki peewakarē, kad panehmu zepuri.“

Sestahjās ihfs klusums, tad Gugeols turpinaja:

„Tikai tagad apsinajos sawu mulkibu, netikween to, ka tas bijis preteji manai gribai, ka schi abpusigā wahjiba usleef peenahkumus manai dsifhwei, waj ari to tikai grosa, bet ari to, ka man tik loti gribejās atguht sawu leetusfargu, kuru — waj naw mulkigi? — ne mirkli nebiju peemirsis, un kuru warbuht tikai sawā pahrsfihletā kautribā neeedroschinajos atprasit. Jo waj nè seeweetei, kura mani tik neparastos apstahklos bija skuhpstijufi, tatschu bija neeespehjami teikt:

„Zeenitā kundse, eseet tik laipna un atdodeet manu leetusfargu?“

Un jo wairat tadehl nè, ka wina to warbuht bija kur eeslehgufi, noslehpufi un buhtu speesta to usmeklet. Rahda prosa pehz schahda reibuma! Tomehr risfeju eemineschanos un waizaju:

„Waj nelihst?“

Pasfaktijos zaur ruhtim:

„Tomehr nè! Garamahjeji sawus leetusfargus neatwer, tā tikai migla!“

Weltigas puhles! Wina nemas nelikās dsirdam: un neweens mani nekād neatdabus no domām, ka tik elegantais Prado leetusfargš winai patika, un ka winai tiktos winu paturet. Warbuht wina ari domaja, un tas buhtu tik ihsti welnischki — fewifschkigi!, ka winai tagad kahdas teesibas us to. . . un ka es tagad neeedroschinafchos winu atprasit.“

„Un to tu dariji?“ es Gugeolam jautaju loti eeinteresets un usjautrinats domās, ka winsch sawa drauga nahwē, Solasjela kundses sehrās un wifā, kas

winam notizis, domajis tikai par weenu: sawu leetussfargu!

Gugeols atbildeja:

„Buslihds apmulsis pahrnahzu mahjās bef leetussfarga. Un ko atrodu sawā wehstulu kastitē? Rartinu no Prada. Winsch raksta: „Mans mihlais draugs, ja jums mans leetussfargs wairs naw wajadfigs, es jums buhtu loti pateizigs, ja juhs to atnestu man atpaka! „Man wajadseja tuln Salafjela kundsei rakstīt, pee winas atgreestees. Bet bihstos no katra farschgijuma sawā dšihwē. Wina atraitne un es wezpuišis. Negribu wīnu prezet, ne ari eedroschinoš wīnu paturet kā mihlako. Bijis wīnai wehl saws wihrs kā atbildigais, tad par to wehl waretu domat. Bet nē, kad wīsu tā no weena gala lihds otram apswer, newaru pee winas ne eet, ne ari wīnai rakstīt! Wīsam muhsu starpā jabeidsas, šwinibas bef rihtdeenas!“

Behz šchi neapgahschama lehmuma eestahjās jauns klufums. Beidsot Gugeols no jauna eefahkā:

„Tomehr šchi leeta loti mozofcha. Ko tu man eeteiktu darit?“

„Ar leetussfargu?“ es jautaju.

Winsch atteiza: „Jā, ar leetussfargu.“

Satwehru sawas domas fchahdā nopeetnā lehmumā:

„Ceteizu tew to nefad wairs neatprafit. Tas katra sinā dauds smalkjuhtigaf. Un ja tas wīnai teefcham tik loti patihk, tas buhs wīnai masa atmina par tewi.“

„Pee welna,“ Gugeols ustrauzās, „bet tad jau man Pradam janopehrf tahds pat jauns! Masafais diwdesmit peezi franki tikpat kā semē nosweesti!“

Sulkojis Arturs Preedite.

Kārlis Jēkabsons

Pa šķirtiem ceļiem.

Simenes aina 1 zehleendā.

Personas: Wihrs un seewa.

Weentahriča preefchpilschetas istaba ar dāschām mehbelem.

Wihrs: Šif tagad pahrnahzi, — kur tik ilgi biji?

Man azu nepazelt jau pašča seewa, šfat,

Škrej nesin kur un kahdas duhkstis isdangat!

Wihrs weens lai mahjā truhn; teiz kur noslāstīti

Šcho garo; jauko laizīnu? — Waj tikai kahds

Naw padomā?

Seewa: Kā tad tā?

Wihrs: Nu, tā!

Seewa: Kur tas prahts!

Waj tu aif greifširdibas šhws pazel rofu!

Wihrs kluwis greifširdigs — ha — ha — hā to jofu

Lāiks buhtu eefahlit.

Wihrs: Nē, maldees, mihlā,

Jr man eemelli.

Seewa: Kur, tahdi? Teiz!

Wihrs: Tew jāifschkir,

Ka neefmu taws kalps, bet laulats wihrs.

Seewa: Šfat, šfat

Ar kahdām smukām leetinām šahs kirginat

Mans mihlais wihrinšch.

Wihrs: Nē, tu pati faru wed

Un šchai sinā man tewi tahki nepahršpeht.

Tur naw pat runat wehrtis.

Bet teiz, kur šlihdī tu?

No fureenes tad nahz?

Seewa: Pats tikai smihdi tu.

Es to tew nenemtu tik loti launā wehl,

Ja buhtu zilweks tu ruhpigakš, ar prahtu

Un mani redsetu seewu peelaulatū,

Pret furu apšinats tew wihra peenahkums.

Wihrs: Sawus peenahkumus es apšinos.

Seewa: Waj tā!

Wihrs: Ja.

Seewa: Šafi, wihrin, kas ir tagad mahjā mums?

Es teifschu, paradu ir bef sawa škaita, —

To ir.

Wihrs: Tas tik loti tawu garšchu maitā,

Kā talab ustrauzees?

Seewa: Bef tam wehl wairaf tas,

Ka apdser prahtu tu, naw mahjā pawalga,

Ne naudas, apgehrba, ne ari šiltuma.

Wihrs: Šif traki naw, fa weenig zepeeschus buhs ehst:

Dauds labaf dāschbrihd war ar supu badu dšehst.

Seewa: Jau nedelām es nesinu ko galbā list,

Ko wahrit, zept. Jāšahk luhk nabadšiba štigt

Jo deenas dšikat mums un tad, kad truhkums škauj —

Wihrs: Nē, nē, pazeetibas tew itnefahdas naw!

Par nabadšibu ne tik launeem wahrdeem špreešch;

Waj masums to, kam truhkums bijis japahrzeesch?

Tew turpmat ruhpigak un štingraf padomat,

Lai nesahz šafi tu par lauwu godinat.

Seewa: Ja augu deenu wihrs mahjā truhn un kuko,

Tad išeet seewa un fautko mahgai luhko.

Wihrs: Šam, fo tu apgalwo, furšch lai tik weegli tiz!

No mahjas išpalikt, tew eemellis ir zits:

Tu to par walti šlehp.

Seewa: Tad klausees labaf jel,

Šcho trafu šfandalu tu pats par walti zel.

Waj tu fo dari, kur dšihwe mums tik škarba,

Bet trescho deenu es mekleju jau darbu.

Kā tawai seewai tew, man fauns ir azis teikt,

Kā migā puhsti! Šahds tas wihrs!

Wihrs: Es luhdsu beigt.

Tu domā, pats fa wairs nesinu fo daru?

Seewa: Šawās darišchanās tewi neaifstaru,

Bet to tu eewehro: ari es fo waru

Wihrs: Bet fo tad ihsti?

Seewa: Redšes gan.

Wihrs: Šcho redšes

Es tew išdšihschu, ja gan ko dumās zekules.

Šif man kā wihram ir wīsu darit brihw,

Bet tew, ja seewa tu, jāfin seewas dšihwe.

Ja niki galwā tew — labi fa to sinu.

Tew nifus išdšihschu ar kreetnas pipkas šwinu

Šchahds lihdsfeklis, gan protams, pehd'jais leetots kluhs,

Seewas nepuhlatees jus pahrprast wihrus, muhs.

Un turpmati tew buhs wairaf mahjā sehdet.

Seewa: Šfat, pawehletajs kahds, likdams badā dehdet!

Wihrs: Blanditees tew tomehr es aifleedsu kā wihrs.

Seewa: Kas tu par wihru man, kā tikai nelga tihrs!

Wihrs: Ar tahdeem wahrdeem tu man šargees azis lekt.

Šeiz, waj peeklahjigi seewai nirgat un rehkt?

Pee šchahdeem apstahktem, teifschu, duklots kur wīš,

Es nošpundeschu tew azupreefchā durwis.

Seewa: Ja eedomajees tu, fa mani peefehjis,

Šini, wihrin, seewa tew nepaflaušis wīs

Šif atli wairs. Lāiks tagad tatschu šozials.

Wihrs: Šā wīsta kladšina. Kur taweem wahrdeem šahs?

Seewa: Tew azu redset naw, fa waigi man leef!

Ne pee gultas šafles mani nepeefeesi.

Wihrs: Ko darišchu kā wihrs — išdarišchu wingri.

Seewa: Es pretošchos, ja gan,

(Turpmat wehl.)

Sieviete, kuŗa izgudroja milu

GUIDO-DA-VERONA ROMANS

TULKOJIS A. P.

Pehz dona Masimo wahrdeem spreeschot, wina fkaistulei Nellai, wina mihlajai meitinai fahftees lai-miga dshwe. . . un warbuht, pehz tam ari winsch war-
rēs tai fētot, un gandrihs par fawu dehlu dehwet fcho garo, stalto fkaistuli, kurfch arween winam bijis simpatifks, bet tagad kluwis wehl simpatifkās pehz wisa tā, ko napolitanis winam stahstijis. . .

— Tā tad, juhs man fcho leetu nodosit? — Kadulo wehlreis jautaja. Wina preefchā pee miglainā apwahrfschna jau eemirdsejās tuhkstoschneeku biletes. — Sadehl, ka naw ko kawet laiku: pulksten tschetros Ranjero dosees pee komandeera.

— Bet feschos jaet man, — Leonardo teiza, pataufi fāfidams.

— Nu kas par to?

Pafadonato panehma mutē Tosfanās zigara galu.

— Nu, kas par to, — winsch apmulsis nowilka; — ja winsch grib prezetees, lai prezās. Es nefaku ne jā, ne nē, tā winu dala.

— Paldees Deewam! Nebija weegli no jums iswilinat fchos wahrduis! — donis Masimo issauzās atweegloti nopuhfdamees.

— Bet tā tā. . . — Leonardo peebilda, — man naw ne masafds wehleschanās tapt peekrahptam wehlreis, norunajim, ka leetai janoteet tuhlin. Es komandeeram usrafstifchu, ka man ir pehfschnas wehdergraises un ka es wifu leetu atleeku us diwdesmit fchetram stundam. . . neweenu stundu wairaf. Waj tā eet?

— Ai, — otrē pahrmetoschi atsauzās, — zeru, juhs atzerefittees, ka donis Masimo Kadulo netifai weenreis ween jums peerahdijis, ka winam ir wesels faprahts, un ka winsch mihl juhsu gimeni. . . Jā, pee reises gribu jums teikt: needomajatees wisur ifkleegt, ka juhsu meita gruhā, tā ir delikata leeta, un naw nefahdas wajadsibas par winu fazelt brehku. Ranjero man to atfinās ismifuma brihdi, bet paldees Deewam, pagaidam tifai es ween to finu.

Tehrjedams, winsch ar Pafadonato aifgahja lihds durwim un brihdi pakawejās preefschnamā, kirzinadams papagaili Horazio. Jau ifeedams, winsch eesita few ar knipi, atgreesās un besruhpiigi fazija:

— Daschadu eemeflu dehl, man buhtu loti patihfami jau rihtdeen fanemt nauđu par tscheku, par kuru fchodeen runajām. . . Waj jums ir eespehjamis pahrrakstīt datumu?

Pafadonato peepuhta waiguš un eeswilpās:

— Winsch jums kabatā, jā.

— Saprotams.

— Dodeet.

X.

Majoki fasejnizas peekwehpufchās fahles otrā galā donis Klementē, Senators, Kluzitis, Pawars un wihn-
tirgonis, faukts Swilpite, fkatitaju bara eetwertī, speh-
leja parasto partiju, kad eenahza Galera. Neweenam pat azu neusmetis, winsch apsehds faktā pee tulfcha galbina.

Swilpite, winu eeraudfijis, pablisinaja azis pret ziteem spehletajeem; senators eesmejhās, glaudidams garo bahrdu, Kluzitis aifsmakufchu balfi jautaja:

— Nu, kas ir, apbediji fawu fungu?

— Lai wehl paelpo! — tas atbildeja, nepazehlis galwu un raudsidamees pafneegtajā abfenta glahsitē.

Donis Klementē usraufa manschetees, kas bija n-
flihdejufchās us fpalwainajam rofām, un isdalot kahrtis, jautaja Galeram, kur tagad wina fungs ejot poferu spehlet. Rahda balfs no fkatitaju bara todigi atbildeja:

— Welns parauj! Jitā patš nesinatu? Winsch usajzinats par goda beedru wirfneeku klubā un tur katru deenu spehlē ar wirfneeku Dschilliju.

Otrs peebilda:

— Goda wahrds, fchis wirfneeks ir „blefu“ meistars!

Galera peezehlās un ar fawu glahsiti peegahja spehletajeem.

— „Blesi“ arween isbodas teem, kam dauds nau-
das, bet tahdi nabagi, kā mehš, arween eekrihtam! — winsch druhmi atsauzās.

— Sa—ta, ta—ta! — Pawars wilka, — tu wehl arween puhlees winu aifstahwet?

— Es winu aifstahwu? . . . — Galerani eeblah-
wās. — Gribat, es jums pastahstifchu, kas notizis? Mafaju tuhfstots liru tam, kurfch usminēs.

Smaga katastrofa raktuwēs Franzijā.

Darbaministrs Sardjē apskata raf-
tuwēs tuhliit pehz katastrofas.

Roche-la-Moliera raktuwēs no-
tita eksplofija pee kam zeeta 55 zilweki. Tā kā strahdneeki wainoja raktuwju
technisko pufi, tad darba ministrs Sar-
djē nekawejoschi eeradās raktuwēs, lai
noskaidrotu nelaimēs zehlonus.

Ufnehmumā: Ministrs Sardjē ee-
rodās raktuwēs.

Winfch norahwa zepuri no galwas un launprah-
tigā fustibā aifweeda to tahlu projam.

Spehle apstahjās, skatitaji peewirfijās tuwat.

— Runā! Runā tatschu! — Kluzitis oda bal-
stinā eedseedajās.

— Pasadonato wairs naw auglotajās! — Gale-
rani pasinoja. — Winfch amatu atmet un isprezina
meitu.

— Nu-u-u? . . .

— Te nu bija!

— Pasadonato . . .

Skatitaju druhsmā apmainito jautajumu starpā
arween atfahrtojas fchis wahrds, bet Galerani peefar-
zis, noswihduschu peeri, druhmi atfahrtoja :

— Aistaisija boditi, padfina mani, un negrib
wairs pasiht ne mani, ne juhš. Isprezina meitu un
ar wineem kopā aifbrauz.

— Rā? Kurp? Kam isprezinaja, ja naw no-
flehpus?

— Kam? Welns parauj! Wirfneekam Dschil-
lijam. Aristokratam, kurfch samaksā sawus wefelus un
par sawu grafu titulu nopehrf wina miljonus.

Cestahjās dšfch klufums, ilgstofchs un nospee-
doschs.

— Un es, saproteet, — Galera nobeidsa, — nez
waru wairs nopelnit ne grafcha.

— Arween tew winu buhs, zif ween wehlefees,
Galera! — kahda balfs negaiditi atfaneja aif wina
muguras.

Wif apwehrjās : winu preefchā stahweja Pasa-
donato un fmejhās.

— Mihlee mulki, — winfch jautri eerunajās, —
ja gribat, es waru buht festais un spehlet ar jumš
poferu. Bet es atnahzu spezieli tadehl, lai jumš
wehlfreis pateiftu, ka wifā sawā muhschā Pasadonato
wehl ne reifi naw noslehdsis neisdewigu darijumu.

Otrā dala.

I.

Rahsas noswineja prowinzē, kahdā zeematā, kur
Pasadonatam peedereja wehsturifka wafarniza un leela
forma. Wihns pluhda straumēm; mandolas lihds
wehlam wafaram flaneja eelinās un tawernās. Rahsu
banketam beidsotees, sindiks, aplausu wehtraf atfanot,
notureja fwinigu runu.

Bet fchejeenes aristokratija daschadu eemeslu deht
nebija eeradufees. Sotees bija atbraukuši baronefe
Waleri, fchetrdesmitgadiga dama, loti laipna un, kà
bija dširdams, loti dewiga ar sawu labwehlibu wifseem
fchis swehtigās prowinzēs wezpufisheem.

Wina beefchi stahstija par kautkahdu noslehpū-
mainu wihru, kurfch muhschigi braukaja gar tahlās
Amerikas krašteem, par snotu arkibifkapa un par fran-
tfchu wirfneeku, kurfch — nabadsinfch! — winas deht
isdarijis paschnahwibu. Pateefiba bija tā, ka wina
padewās instinktiwām fustibam, kahdas peemiht „tango“
ispilditajam, un ka winai bija plafchs pikantu dfeefminu
repertuars . . . Wispahr, wina bija weetejā parifeete,
kas skandalifeja wifu prowinzī.

Prowinzialā parifeete, faraudamās itkà futinata,
fmejhās fkafeem smeekteem un lepojās, ka ap winu
lafstojās tahds gresns kawaleers kà Masimo Kadulo,
monokli un baltās getrās.

(Turpmat wehl.)

Peteris Sakis.

Saws skaitums.

Saws skaitums nebija man skatit lauts,
Eif redseju, ka tawa ehna wijās.
No azim plihwuris kahds likās rauts,
Un gaiši eeschalzās salbtairās melodijās.

Es preekā drebeju; un likās mests
Man rofās bikeris pilns balta preeka,
Un klufā bijibā es tiftu wefts —
Lai zetos nomestos pee waldineeka . . .

Bentvenuto Hauptmans prezās.

Prinzese Schaumburg-Lippe.

Bentvenuto Hauptmans, weenigais raffi-
neeka Gerharda Hauptmana dehts no wina
otrās laulibas (Pirmā laulibā tam bija trihs
behrnu) faderinajees ar prinzeši Elisabeti
Hermīni Wiktoria Schaumburg-Lippe.

Behz studiju beigschanas Dr. Hauptmans
tifa nosihmets par atascheju ahrleetu reformu,
bet jau pehz dascheem mehnescheem atteizās
no diplomatiskā deenesta.

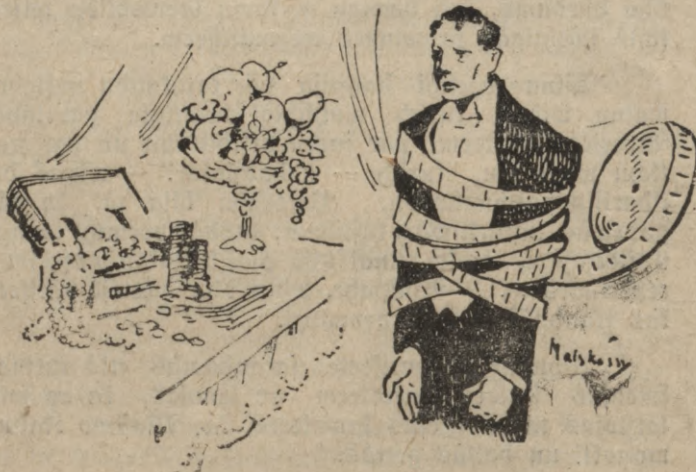
Virno reifi winfch prezejees ar kahdu
angleeti. Sagadejai lihgawai, 31. maijā pa-
lifa 20 gadu.

Ufnehmumā: no freifas — Hauptmana
fdse, raffineeks Gerhards Hauptmans, prin-
zese Schaumburg-Lippe un Bentvenuto
Hauptmans.

Filmu paradize — Holivuda.

Grafs Aleksandrs Tolstojs, wežā Lewa Tolstoja dehls nejen eeradās Holiwudā, lai weštu pahrrunas par dašču sawa tehwa darbu ušweščanu filmā. Alek. Tolstojs toti lihdsiģs teh-wam, kuršč Japnaja Polanā zihīgi kahdreis kustejās aiš arkla. Amerikani nepalaida gadijumu garam un lai ismantotu to ret-lamas noluhkeem, nekawejošči šadabuja arflu un pehž daščeeem mirkleem jau grafs dšina wagu, bet kinooperators zihīgi greeša kloki.

Tikai, kad kahdu deenu grafs aiš pahstatiščanas eesprau-gās, kahda palihgresčifora atelšē, pehdejais wiuu israidija laukā, noteikdams: Juhs man ščoreiš nedereet. - juhs neesat ihšts kreewu tihps, bet man paščlaif teef ušnemta kreewu filma.

Mušslaiķu Santals — statistš.

Ka milšigs magnets, Holiwuda pee šewis weļ laudis no wijam pašaules malam. Weļ wišus toš, kuri zer kahdreis kluht par filmu šwaigņem. Bet ščo zeretaju ir dešmitti un dešmitti tuhktošči. Wini štaigā deenu no deenas, no weena atelše uš otra — lai raštu šew darbu un maiši un pee wiša wehl klahž ze-ribas, zeribas. . .

Ratru rihtu markišs mašgā sawu garo baltu bahršdu peenā.

Bet maiše šče naw beš garošaš. Pateeši fakot ir garošaš, bet maišes naw. No milšiga laušču puhta, kuri stahw filmu eestahšču durwu preekščā, reščifors war ismekletees, kahdus ween statistus tam tihf.

Un meklejās ari. Pee zentralā darba biroja durwim juhs lašat šludinajumus, kuros peepraša lihds 20.000 daščhada weida un isškata zilwekus statistu amatam. Tur juhs lašeet, kā wajadšigi blondi, krašfoti, komišti, raksturigu lomu tehlotaji, (jauni, wideji, wezi) dekotaji, rešni, teewi, tauki, leeši, ščihdi, ne-geri, deenwidneeki, auštrumneeki, seemneeki, kalpones, peldešaji, ščandarmi, kareiwji, induši un tā jo projam beš sawa gala.

Jr zilweks, kuršč Holiwudā ehđ maiši tikai pateizotees sa-wai bahrdai. Škrihtus wišč to wahra peenā, lai pateeščam wina buhtu balta un ščaišta. Un tiklihds wajadšigs wezs kungs ar baltu bahršdu lepnā šabeedribā, tā baltbahrdiš neištruhf-štošči jau ir tur klahž. Wišč nopelna wišmas dešmit dolarus deenā.

Bet wiš naw tik laimigi. Parasti statisti šanem septini ar pušdolarus par aštonam darba štundam un darbs teem labi ja ir diwas deenas nedelā.

Bet šče peešpadšmit dolari naw wehderam. No ščis preekšč Holiwudas neezigās sumas ir jagahdā dahrgas tualetes, jaišdod par daščadeem kosmetišeem lihdskeem, frišeereem un jamakšā wehl par auto, jo attahłumi no mahjam lihds atelše beš Forda naw pahrwarami.

Ščadojuščeš statisti, kā šunu bars pehž faula apštahj it-weenu reščiforu, kas tikai pametis škatu, kā wišam wajadšigi zilweki. Un wajaga redšet ščos statistus, kad Adolfs Menšču toš nošehdina improwišetā hoteli pee kuhpoščas zepešču blodas un ščampaneešču glašes un leef štundam ilgi gaidit, kamehr šahkees ušnemšana un warēs šahkt noteesat kahrdinoščos gar-dumus.

Weens no leelās statistu armijas.

Kahds jaunais Fairbanks — Dugs juniors — parahdās sawā auto uš eelaš, lai lihgtu statistus sawai jaunai kara filmai, wiuu apštahj melns mudšeklis daščadu krotu beš kahjām un rokām un wišč war iswehletees kahdus ween grib šarainwali-dus. Ari par ihšteem šarawihreem naw jabehdā, jo šče juhs wareet atrašt wišu pašaules armiju kareiwjus un wiršneekus, kuri tikpat kahri uštahšeš kara filmā, kā ari špehles, „Wez-Heidelbergas študentu.“

Šomehr gadās, kā weena otra zeribas un ideals peepil-dās un agri waj wehlu wišč kluht par šwaigņi. Bet zešč uš tureeni ir gahjis zaur ehrtškeem. Šif deenas wišč naw zeetis badu un tuhšču wehderu štundam šahwejis proščektoru gaišmā jeb pee weetu apgahdaščanas šantora durwim.

Par tik, par zif špošča ir filmu akteera dšihwe Holiwudā, tikpat behdiga ir statista dšihwe tur, bet neškatotees uš wišu, it-deenas nahf klahž jauni un jauni laimes mekletaji.

Lewensteina pēhdejais kaujās lauks. Brišeles biršča uštrautumā.

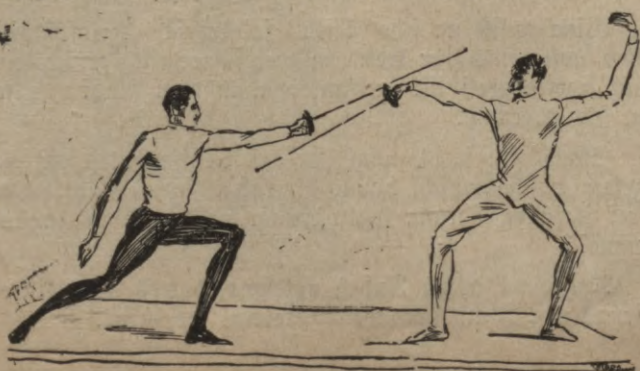
Bankeeris Lewensteins, kuruš vaju da til no-
flehpumainā lahrā, jo wehl naw piltiga klai-
driba, waj winšch iskritis no aeroplana, zelā is-
lahpis, jeb pawišam naw ecehbees lidmaščinā,
ihši virms jawas nojušchanas žazehla Brišeles
biršča wešelu wehttu, kura nahzās eemafitees
polizijai, lai atjaunotu lahrtibu, Winšch žentās
par katru zenu eekarot Brišeles banku un pre-
teji naidigi noštanotu wahzu banku gribai kluht
par šchis bankas prezidentu. Domehr žihnu,
tura wiltās wairatas deenas Lewensteins pašau-
deja. Teef peelastās domas, ka šatarā ar to
winšch dabujis dšitus dwehšeles šatrizinajumus
un gara aptumschoshchanas břihti islezis no lid-
maščinās.

Ušnehmums wahda Brišeles birščas tre-
pes, apšargatas no polizijas.

Jaunais Landri. Masu škeptawa arešlets Ušchirā.

Frantschu polizija nahza uš pēhdam no-
šedšneekam Pratom, kuru veenahza jaunu šee-
weešchu nošleptawoichanā. Upuri nošedšneeka
šlasdos bija eekritušchi pateizotees prezibu šludi-
najumeem. Lihds šchim atrastī lahdā wajarnizā
nošleptawoti trihs šeeweešchu lihki, tomehr naw
šchaubu, kā upuru štais nebuhs mašaks par še-
šcheem. Pratu apžeetinaja Ušchirā, uš kureeni
tas bija išbrauzis. Frantschu polizija koman-
deja uš kureeni 90 kriminalereedaus, kureem tad
arī nenahzās gruhti jādšit nošedšneeka pēhdas.

Ušnehmumā: redšams nošedšneeks, kura
ihštis wahrds domajams ir Reis, kad tas pat-
laban štiprā apšardšiba teef pahrwešts uš twai-
šoni, lai to nogahdatu apžeetinajumā Marjelā.

Pasaules meistari paukošchanā.

Pasaules meistari paukošchanā neteef
išwesti katru gadu. — No 1896. lihds šchai
deenai pasaules meistara nošaufumu pauko-
šchanā eeguwošchi pawišam 17, no kureem
8 frantschi, 2 itali, belgi, grieķi, kubani, 1
wahžeetis un weens ungars. Wišpahr,
paukošchanas šazihštēs teef eetureti tahdi
pat termini, kā olimpiskās šazihštēs. 1896.
g. šahka ar floreti un šobenu. Ušwareja
Graweloto (Fransija) un Šhorschiadesš
(Grieķija). 1900. g. pasaules meistara no-
šaufumu eeguwa grafs de la Falēs Šoben-
zihnā un 1906. gadā durklu zihnā. 1906. g.
Wahzija dewa pirmo un weeniga pasaules
meistaru Gustawu Rasmiru, kuruš šobenzihnā
nebij ušwarams (nesamainit ar wahzu trihs-
lahrtigo meistaru Erwinu Rasmiru, kas ir
Wahzijas leelakā žeriba uš 1928. gadu

1904. un 1909. g. paukošchanā notifa
titai durklu un šobenzihnās. 1924. g. —
durklu un floretzihnās.

LUIJS BUSSENARS

ROMANS

(Surpinājums).

III.

Pehz jētmīgām lauwu medībām, daudseem drau-
smigeem pahrdfihwojumeem un šķirščanos Fritaunā ar
draugeem Barbantoneem, Andrē, šchis ekspedizijas waditajs
un wina draugs Frikē palika weeni uš jachtas „Silā Anti-
lope“.

Garlaizibā tee nodewās pahrdomam un beidsot no-
lehma dotees jaunā medību zetojumā.

Bet uš fureeni?

Andrē lifa preeščā dotees uš Birnu. Sur med-
neekam ihstā paradise: tihgeri, degunradšči filoni, leo-
pardi, bifeki, melnās panteras, bebri, babirusi, wis-
daščadātās antilopes. Un tur nu wehl ipahrnoto medi-
jumu bagatibās: šasani ween kahdas diwdesmit fugas, tur
wehl pahwes.

Mesča pahwes? Waj pateesčam? — eesauzās
Frikē.

Deewa šwehtiba... Tad kalkuni, teteri, irbes,
daščadu pasugu balošči, stahrkī un daudštrahšaineē papa-
gaiti.

— Un wijs tas Birnā? Tahdā gadījumā — „lai
dšihwo Birna, brauzam turp.

„Silā Antilope“ pazehla enturu un dewās uš Ran-
gunu, Anglu Birnas galwas pilšehtu.

Maja apstahščanās Saweenibu šalās, tahda pat
Zeilonā un pehz trihšdesmit deena ilga brauzeena, jachta
ismeta enturu Rangunās ostā, pee Frawadas eetekas Marta-
banas lihzi.

Neatfarigo Birnu angli pilnigi atgreesučhi no
juhras, panemdami wišu apgabalu starp Bengalijas deenwid-
austrumu robeščas un semes šchaurumu, kuršč šaweeno
Malaju šalās ar Siamas republiku.

Tagad weenigais zehšč uš Birnu wed pa Frawadas
upi.

Šchi upe pusotras reises leelata par Reinu un tā
wišas Indofinas upes ar koti nelihdsenu gultni, tas stipri
apgruhtina fugošchanu.

Tapehz ari atstatumu no Rangunās lihds Bamaī,
1200 kilometrus war weikt tikai ar koti šekli peldošcheem
twaiķoneem.

Kahda anglu šabeeđriba tad ari šche uštur kahtigu
pretišču šatiksmi ar minetā tipa fugišcheem.

Andrē uš Indofinu brauza ne tadehl, lai wolti teh-
retu laiku anglu teritorijā, šakarā ar to Rangunā uska-
wejās tikai tik ilgi, zif tam wjadseja, lai šagatawotu
ekspediziju eefšchejam zetojumam.

Jachtu bija nodomats atstah reidā, bet medibās
dotees weegla motorlaiwā, apgahdajot pehdejo ar wišu
nepeezeesčamo, tas ir: eerofšcheem, muniziju, pahrtiku, ap-
gehrbeem un nometnes peederumeem.

Astahdams jachtu kapteina usraudšibā, Andrē pa-
nehma jew lihdsi diwus furinatajūs — matroschūs, šene-

galeeti, un diwus nehgerus, furi jau šenahf bija pawadi-
jušchi Frikē wina ekspedizijā, pa Kafelas un Siera Leonēs-
upēm, peesehja laiwu pee welkona kopā ar wairakām
pretišču barkam un lai gan tahdejadi tika daudš kas-
šaudets ahtruma šinā, totees braučšana bija atšwabinata
no jebkahda riška par droščību.

Kad wijs bija šarihkots, Andrē ar Frikē eenehma
weetas laiwā un uššahka šawu zetojumu.

Frawadas upe, eetekot juhrā iswehrijās milšgā grihwā
ar daudseem atšarojumeem un Rangunās upe ihstenibā ir-
weens wineem. Upes lejas galā šatef daudš šahnu pee-
tetu un isweido leelu ostu, kurā war eebraukt pat 1500
tonnu leeli twaiķoni. Augstak aij pilšehtas upe stipri ša-
šchaurinās un braučšana pa wīnu eespehjana tikai ar
laba tatscha palihdsību.

Pehz deenas brauzeena, zelineeki nonahzo Riunguna
meestinā, tur Rangunā eetek Frawadā.

No šchejeenes lihds Midajai, angtu muitas punktam,
tšchetros kilometros no angtu-birnas robeščas, welkonis
wilās wejelas peezas deenas.

Midaja, ihstenību šafot, ne ar to neatšchiras no
wišām pahrejam šahdščam, tikai muitas punktis to pada-
rijis šcho par koti redšamu un dšihwu weetu, jo zaur-
šchejeeni eet wišas prezes, tā uš augšču, ta leju un teef
nemtas wišas muitas nodewās.

Zelineekus šche apškatija patš muitas preeščneeks
ar daščheem jaunakeem eeredakeem.

Apštate newilkās ilgi. Andrē ihšos wahrdos reto-
ka atbrauzis šche ne weikalu, bet športa dšihst, aprak-
štidams ihšos wahrdos šawas lauwu medibas Sierra-
Leonē.

Angtu muitineeks, buhdams patš kaišlign medineeks,
galanti paklanijās un atbildeja diwos wahrdos.

— All right!

Motorlaiwa pagahja garam fortam un zitadelei,
draudšigi apmainotees salutu šchahweeneem un pehz daščheem
mirkteem nosuda aij angtu robeščas.

Pa muitas formalitatu laiku Andrē pašpehja šalihgt-
lozi un nolehma zetojumu tagad turpinat uš šawa riška.

Wina aušis pa šcho laiku šadfirdeja daudš wili-
noščus nostahstus par tretneem medijumeem un zelineekteem
nebuht nebija preti list atškanet pa kahdam labi mehr-
šetam šchahweenam.

Starp zitu šafot, wini jau ari nebija gulejušchi, bet
pa zelan noščahwušchi diwus marabu fugas šahrkus ar
ar koti škaistām, baltām špalwām un wehl šchahdus, tahdus-
šihkumus.

Kahkojchā deenā Andrē nolehma dotees tahfaki pa
Dšchenas upi Frawadas freižo peetetu, eefšcheenē.

Še garlaikodamees un ustraudamees par neaprašanos ar lozi, Andrè isfuhtija Frikè pameklet un peenent tultu, kà ari šagahdat ko nebuht gahrdatu galdam.

No agrafām nodafām mehš jau redšam, zif weifli Frikè ispildija, kà weenu, tã otu usdewumu, peedewām wehl nogalinot breešmigo „zilwekehdeju“.

IV.

Andrè, palizis uš twaifona titai ar diweem matrošchem — eiropeschem un nehgeri, bija pahrat ustrauktis, šanehmis no Frikè jau lafitajeem sinamo fihmiti par šawu taru ar „zilwekehdeju“.

— Wiašch weenmehš isgudro ko nebuht tahdu, — noruhza pee šewis Andrè.

— Dotees tahdã ekspeidizija, nesarunajees ar mani! Kaut finatu, uš kuru puši wiašch dewãš. Behz wina domã, jofa leela, išeet zihã ar wezu milšigu tihgeri... Bet tu te šehdi un wahrees kã katlã, kã katlã, gaidot wina atgreeschanos.

Lihds wafaram no Frikè nebija nekahdas fiaas. Šeenahza natšs. Andrè ušbudinajums ar fatru mirkli auga.

Peepeschi pa labi, kraštã, wiašch eeraudšija kustoščas ugunis un jautras balšis.

Pašmihnejis, Andrè jautri noteiza:

— Tihgeris nogalimats. Birmeeschi godina man tratuligo sehnũ.

Wiašch nebija wihtešs. Drihšumã lahpu gaismã parahdijas kaušchu puhliš, pilnã katlã kleeğdamš, brehkdamš. Ais wineem ištchetri birmeeschi neša kautko lihdsigu neštumem ar nogalinatã tihgera atleetam. Šad Frikè, pazeltu degumu ar šchauteni pahz plezu. Lihdsãš tam gahja jaunpeenemtais tults un sehnš Jofa.

Gahjeenu nobeidša šahdščas semneeki, nesdami dašchadus medijumus un šaknes, wišã balši šlawinadami drošchfirdigo tihgera išnizinataju.

Naw wahrdam weetas, ar kahdu preeku Andrè šagãdija pariseeti un wina šwihtu.

Šprešdamš uštraukumã nerwosi Andrè rofu, Frikè pašauza uš preekšchu Mingrijami un panehma aif rofas Jofu.

Luht, jums tultš, mr. Andrè. — teiza wiašch jautri. Tultš no Pondišcheros, tã tad muhšu tauteetis.

— Bet, juhs Mingrijami fungš, eepašihstatees ar šcho dšchentlemenu — Andrè Brewanna fungu, muhšu kofejo preekšcheeku.

Indušs pazehla abas rofas wirš šawas baltãš tšchalmãš, godbijigi paklanijãš un teiza:

— Es kalpošchu jums, fungš, ustizigi. Šmu ihšs franzušis un neeredšju anglus. Teesa, fungš.

— Waj tu mahši runat birmeeschu walodã?

— Tikpat weifli kã franzišti.

— Labi, riht mehš ar tewi šarunafimees par algu.

— Pilnigi palaujos uš Jums, fungš. Šuhtos loti pagodinats kalpot frantscheem no Eiropas.

— Bet šchis sehnš, — turpinaja Frikè — buhs muhšu jauntareiwis, — tadeht ka peenehmu wiau par šawu audšchu dehlu.

— Kã! Atkal jaunš audšchu behrnš! — draudšigi šmeedamees teiza Andrè.

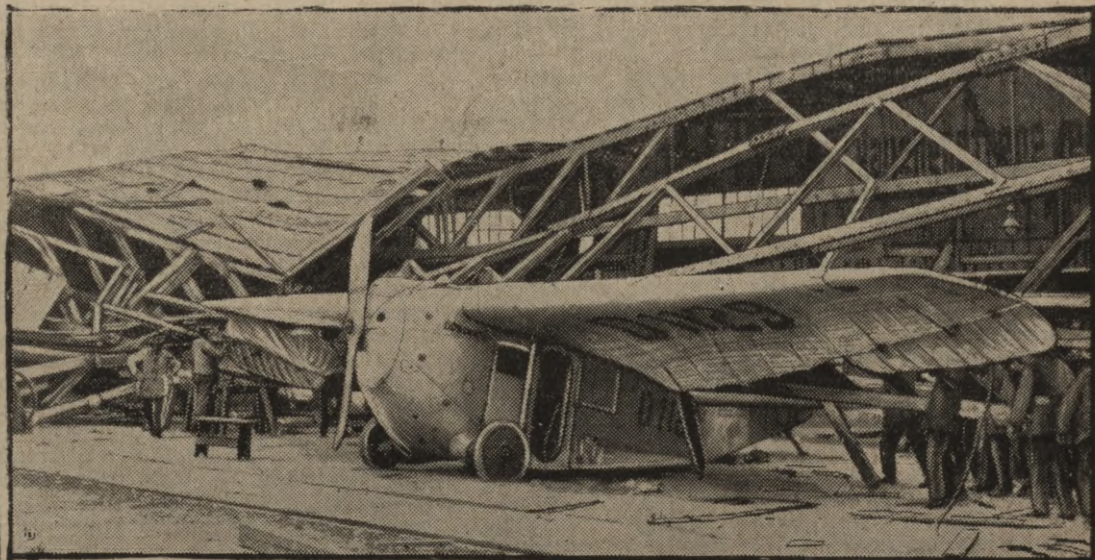
— Pagaidam, eefšaitot šcho, wehl titai trihš, — paššaidroja Frikè.

— Pee tam manš bijušchais nehgerens Majeste jau peeaudšis, bet kineetis Wiktors, jau drihši patš kluhs par mandarinu. Šimeet Andrè, lihds šastapšchanos ar Jums es biju tif nelaimigs, ka newareju weenalššigi noraudšitees bahreos un pamestos behrnos.

— Waj wiam naw ne mahšes, ne tehwa? — jautaja Andrè.

— Wina mahte bija pehdejais „zilwekehdeja“ upuris.

(Šurpmaš wehl)

Wehtras poštš Berlinẽ.

Berlini pag. treschdeen pehžpusdeendã peemelleja ahrkahrtigi štipra wehtra, kahda lihds šchim wehl galwas pilšehtã nebija peehšihwota un nodarija daubš pošta.

Tempelhofos aerodromã wehtra trakvoja ar tahdu špehtu, kã šagahja štipras buhwes un aparaka sem drupãm wairakas lidmašchinas. Štarp zitu galigi tifa šabojata loti wehrtiga Bilientala lidmašchina, pee kuras nepagurštoshã darbã ilgi šrahđaja 82 gabus wežais Bilientala brahliš.

Ušnehmumã: šadauštãš fatikšmes lidmašchinas un dala no 18 metru platãš halles, kuras štipro konstruktiziju wehtra, kã spalwinu ijjautuši.

Diwi leetprateji šatikušchees! (Pa kreiši)

Kriminalromanu autors un „špežš“ kriminalnošeđšidãš.

Patlaban Berlinẽ ušturas popularais angļu rakšneekš, neškaitamo kriminalromanu autors Wolles.

Šai dabutu ušnehmumu no šchi eewehrojãmã wihra, Berlinẽš fotografiji jau ilgi, ilgi dešchure pee weesnizãš durwim, pa kurãm janahš rakšneeklam. Bet te peepeschi mašš šarpgãdijums padara ušnehmumu wišãš komištu. Šinahtot no weesnizãš paššitšamo autoru aptura kahds fungš un šahš wišãš debšigi kautko jautat un pahrrunat. Fotografiji ušnem abus un nu iřahđãš, kã uš bildeš šahw rakšneekš, bet šwešchneekš naw nekãš žitš, kã wišã Berlinẽ labi paššitamais „meštars“ kriminalleekãš von Gzloffsteins-Dertels. Wolles wehl naw pašnojis atklahtibai, ko wini šawã štarpã runajušchi un guhšti pateikt, kurešch no tura šchãš wišãš kautko mahjijees.

Sejas nokrāsas kopšana.

Labu, veselīgu sejas nokrāsu veidas viņi zīvēti, bet tikai retē to saņem. Šos retajos — jāprotams — apskaidē un ijskaitā; vaj nu viņi viņi ijskaitā vaj nē (leelako teicu nē!), bet viņi dod labus un lehrus padomus, kureem jautotajas ari tuhlin mehds jētot, bet panahkumu nav. Jislaibrojums meentahrihs: sejas nokrāshas kopšana ir kautkas individuāls. Jit beehi tas jau teikts, bet weenmehr aismirhts. Šohofinei Bekerei wajaga tikai pateikt: „Brihnishētiņu sejas nokrāshu war saņemgt, ja us sejas ahbas sašpeeh nogatawojuichās jemenes“ — otrā deenā ir milsihs gatawu jemoņu peeprahjums! Šahis padoms teel katrā sinā ijmehginats, bet warbuht jagahdā wihchanos, us sejas eerodas ihsitumi. Padoma klausitaja top nelaimiga, jahl Šohofinei nolahdet un peewehrihas lahdam jaunam lihdselkim, kuru eeteiz kautlahda itaiha seeweete, nemah needomajatees, ka tas, kas weenam derihs, otram dahkreih mehds buht loti kaitihs. Jtweens zilwehs, kurech w a j a d j i b a s j p e e s t s nobarbojas ar koimetiku, lai eegaume: winam pašam jaatrod tas lihdselkis, kas winam jehwiht: peemehrots. Saprohtams, ka war buht ari tahdi padomi, kas neweenam nekaitēs un daubjeem palihdēs. Firmahri: mahgajeet jeju ar mihtku uhdēni. (Waj aultu waj filtu, tas jaismehgina, bet karstu tikai tad, ja ahrihts to noteikti praja.) Ja truhst laita uhdens nowahrihchanai, tad uhdēnim war peelikt masleet borahja. Ja seja nepanes seewes (tagadejā seepju fabrikahjas stahwokli ir ari teeham jehwiht labi un pilnigi nekaitigi preparati), tad nemeet mandelu hlijas, kuras pat wismaigatai ahdbai nēfā nenodaris. Daudhi eeteiz itdeenas remdenas kumehihu komprehes, kuras jaecedarbojotees apmehram 30 minutes. Lai aistawetu ahro istwaitohchanu, eeteizams komprehi apiegt ar weeglu wiinas lafatu. Pehz katras mahgahchanās, weenalga, waj rihtos waj wataros, zaur mahgahchanos ahdbai atnemtee tauti katrā sinā attal jaatdod ar teeham laba, tautus saturoshā krehma palihdhibu. Pehdejā laita koimetihā fabrikahja eeweduhi ari ellās, kuras dahchi leetotaji uhsfata par wehl labatām tā tautu krehmi. Šahis ellās, kuras nedrihtsi jaturet ne wajelinu, ne ari glizerinu, jo ahda šahis kimikalijas beehi nepekenem, tih ahtri neisleetojas un tadeht ari jamehtrā nemah naw dahrgas. Bet ja kahds atrahdis tautus saturoshu krehmu, kurech wina sejas nokrāshai peemehrots, tad lai winch pee tā paleek un neeejahf nekahdus jaunus eksperimentus. Bestautu krehmam, pehz manām domām, ir tikai weens attahinojums: tad leeta grojas ap loti tautainu ahdu; bet ari tad tikai tā pamattahrtā puhderam, un tikai pa deenu. Nakti pat tautaina ahda jaeberje ar tautu krehmu. Ja šahdbai tautainai ahdbai deenu wajahdfiga waigu krahja,

tad tai apahdā, jāprotams, jabuht weeglai tautu krehma lahrtai Daudhi ahbas bojajumi zehlušhees tikai no itdeenas krahsochanās bej tautu pamattahrtās. Turpretim katrai normalai waj pat nepeeteohsi tautai ahdbai bestautu krehmi pawisam neeteizami; eemih lotā, blahwā, pastelweidigā nokrahja ir atguhsfama ari us tautu pamattahrtās ar weeglu puhderehchanu (nedrihtsi eeberjet!). Bet katra ahda, waj tautu nabaga waj bagata, pehz eepeehjas beehi jadod swaiga gahja eešpaadam, t. i., papuhlatees dahshas deenas mehnehi ne-nekrahjotees. Waigu krahja aishmehre poras un nekauj ahdbā eešpeetees gahjam, un pats jehwi jāprotams, ka ahda, kas nešpeehj el-pot, ar laiku jahwiht un top krunfaina. Dahshas deenas mehnehi itteezet ar weeglu tautu mahjachu, rihtos un wataros, bej puhdera un krahjas, pee kam jaewehro, ka tautu krehms pa deenu top uslihts jehwihtsi taipigi, t. i., tikai tihdaudi, jil ahda ujnem, nejahhdama spihdet. Ja ahda, pat loti taipigi ar tautem eeberjeht, tomehr drusku ipihd, atlauta weegla puhderehchana. Jswairatees no puhdera sloti-nas waj puhdera ušleefamā, jo puhdera atleefas, kas dahigā lahrtā tajos paleek, ir bihtamas, jo war isfautt juhtamus ahbas eekahjumus. Nemeet puhderehchanai masu wates kuhskiti, kurech ir dahdi higie-niikats, jo winch itreies jaatjaino. Tautainā waigu krahja katrā sinā labata par jaujo krahju. Puhders un krahja pirms gulet eešchanas ar tautu krehma palihdhibu no ahbas janošlauta.

A. P.

Seeweeshu wehleschanās.

Katra seeweete wehlās masas kahjas, bet grib dsihwē spert leelus solus.

Katra seeweete grib isfahitees tā wihreetis, bet wehlās, lai ar winu apeetas tā ar zitu seeweeti.

Dahdsas seeweetes grib tikt us rofām nestas, bet labprahht wehlās, lai liktu iswihinatas ar auto.

Katra seeweete domā, lihds ar mateem nogreest ari dahshus gadus no muhscha.

S m a d a.

Jūrmalas modes.

1. Sarkanā Jeršeja peldkostims ar peekabinateem šwahrkeem un baltaš lentas eelantejumu. Peldu mehteliš leelām šarkanām puķēm uš balta pama ar šarkanu šchaltrahgu.
2. Diwkrahfainš peldu kostims. Augšhdala no balta, šwahrki, ar sem wineem nehšajamam peldu bišfitem, no juhrašila wilnaš trikota,
3. Juhmalas kostims no melna impregneta tašta ar ee jilteem wolaneem.
4. Wišlabakaiš tomehr ir amerifanu peldu kostims Šarkani šwahrzini, balta augšhdala ar šarkanu monogramu. Raišš peldumehteliš.
5. Peldu mehteliš no felti—dšeltena epona ar melneem geometriškeem šihmejumeem.
6. Melnš alpaka peldkostims ar filām krepa štrihpām eelantetiš.
7. Peldkostims no šala wilnaš jeršeja ar melnām wilnaš trefēm.
8. Škaišta juhmalas kleitina, šastahwošča no balteem plifeteem šergē šwahrzineem un baltaš bluhšēš, kuraš leela matrošču krahga iščuhhta šarkanām šwaišgnitem.
9. „Juhraššwaigsnite“. paštaigafčanai pa juhraš kraštu. Šwaigsniteš diagonali eščuhhtaš šarkanā wilnaš bluhšē, kura nobeidšāš ar ahdaš jostinu wirš plifeteem šwahrkeem.
10. Peldkostims no wilnaš trikota. Šilaš bišfiteš, šarkana bluhšite no šchuhhta filām šwaigsnitēm. Šāpat ari šarkanaiš peldu mehteliš ar šwaigsnitēm.

Domu graudi.

Ruršč appalwo, ta mihl, no mihlotā zilweka nekā neprašidams, wišpahr naw špehjiš kautko wehleteeš.
W. Š.

Vašaulē loti retāš ir gudraš un fatizigaš seeweeteš, kuraš tajā paščā laikā neaišmiršt šawu seewiščkibu, labi apšinadameeš šawu ištō dabu un šawuš špehkuš.
Šhilš Šiše.

Seeweetē wiš mihklainš, bet šcho mihllu atmiņejumš weenš — gruhntneežiba.
Nitzšče.

Seeweete paleeš jauna tiš ilgi, kamehr winu Grašene Diana.

Brihnišķīgā dailā Vīne. Zīt daudž tu ņewi ņlehp ņkaiņtuma un neapmieramu mahtņlas wehrtibu? Patrē nams, lautumē, dahtņs atņewiņņki un kopā ir weenē leelē mahtņlas darbē. Wiņs weidots ar tahtbu mahtņlas gaumi, ar tahtbu dailuma iņpratni, ta to wiņu redņot, rodās apbrihoņņhana un zeeniba par ņeņo ņpehta un dailuma harmoniju, kura ņaņtopama it uņ ņola.

Pirmaiņ, kaņ eebrauzejam uņ- triht Wiņē, ir leele ņkaiņtee nami un ņewiņņki leeliņtās walņs un ņabeedriņtās ehta, kuru leelē daubņumē, gar abām puņēm platom „Ringam“, galwenai elai, kura rihtweidigi eeņlehdņ žentrato pilņehtaņ dalu — wezo un jauno ņeiņara pili, Stefana baņnižu un žitam želtņēm.

No eewehrojamatām pee „Ringa“ nowerotām želnēm buhtu jaatņhņē: ņkaiņta, monumentalā uniwerņitates ehta, želta 1883. g., ar biblioteku, kūrā 1.000.000 ņe- Ćumu; leeliņtais Auņtrijaņ par- laments, ari 1883. g. pabeigtē, Burgteatrē, walņs operas nams, pils waldeņ nams un diwi weenadi, weenē otram pretim ņahwoņņi muņeji — mahtņlas wehņtires un dabas ņinatniņtāiņ, — kuri ņkaiņtās wiņbagatalee Eiropā.

Abu muņeju ehtaņ, tapat ka leelaka data no Wiņēņ ņabeedriņtam želnēm eeturētaņ tumsņi bruhtnā kraņņā.

Wiņaņ wiņaņ loti maņiwaņ, im- pojantaņ un atņtaht labu eeņpaidu, ari pilņonu nami loti daudņi ņkaiņti iņbuhtewēi un lihdņinaņ atņewiņņtām pilim, kaņ wiņs peedob Wiņei ņkaiņtu iņņtatu.

Eelaņ Wiņē plataņ, pa lee- laņai daņai aņņaltetaņ un teel tu- retaņ wiņlabatā kahtribā. Se- wiņņki, kaņ mums neparastē, taņ ir Wiņēņ kahtriba, eet un braukt pa kreiņo puņi, tāpat ka Londonā.

Ari wiņzeeni Auņtrija žirņaņ pa kreiņo puņi. Pee tahtdaņ kahtribaņ nepeeradauņņham jabuht Wiņēņ eelaņ ņewiņņki uņmanigam, jo ņatņņme neņalihdņinami leelaka, ka Riga.

Žapeeņhņē, ka Wiņē ap 2.000.000 eedņ. un tapehž ari dņihwā ņatņņme pilniģi ņoprotama.

No Wiņēņ nomaleņ eewehrojam weetām atņhņejama Sen- brunaņ pils — nelaiņta Franņņņha Joņefa reņidenge. Pateehiba Sen- bruna gan wairak ņlawena ar iņkoņtam parka alejām, palmu mahtju, bet maņat ar pili, kuraņ arhitekt, deeņgan weentahriņņha.

Apņkatot Senbrunaņ pili uņtriht no weenaņ puņeņ greņnāņ

reprezentacijaņ ņahleņ un peenemamāņ telpaņ, bet no otrāņ puņeņ leelā weentahriņņhiba, ar tahtbu eerihtoti Fr. Joņefa tabinereņ, gulamiņtaba un žitaņ wiņa perņonigai dņihwei nolemtāņ telpaņ.

Kabineta atrodāņ weentahriņņņ rakņtamgalbē, kahtē ņaņtopamāņ paraņtā pilņona dņihwoņki, un titaņ nedaudž krehtņu un galbu. Gulamiņt. eeharta ari paraņta, ar bruhtnu, deeņgan weentahriņņhu koka gultu,

kūrā ari miriņ ņeņiņ beidņņamāiņ ņabņburga dinaņņijaņ walbiniēkēņ.

Bet tur pat aiņ ņeņo weentahriņņhi eerihtoto iņtabu durwim ir žitaņ pils telpaņ, kur mirdņ ņelņē un kriņtalē, redņami dahtgi gobelemi, ņkaiņti ņeenu ornamentu, dahtgaņ gleņnaņ un greņni eehartotaņ iņtabaņ dahtņadobē ņitloņ.

Gewehribu pilna miljona iņtabu ar loti bagateem ornamenteeem ņelņā; ņeņi iņtaba tamdeht tā noņaulka, ka wiņaņ iņgreņn. un eeharta iņmaņņa- juņņi taiņni weenu miljonu ņelņa gulberu.

Pee Wiņēņ ņlawenatām weetām peeder ari tautaņ dahtņē „Praterē“ ar wiņadām iņpreezām un atrakzioneem, ņtarp žitu ņla- wenaiņ, „milņu ratē“ (ņ. muhtu uņnehtumu). Darbdeena „Praterē“ tomeht ņtibri patuņņņņ te pulņē ņit wiņtraujaņ, protam, ņwehtbeenu pehžpusbeenaņ.

Gewehrojamatā opera Wiņē peeder walņti; operāņ eekņpuņe ņkaiņti iņgreņnota, laboņ, meeriģoņ tonoņ eeturētaņ beforazijaņ.

Wiņētiņ nem lihdņi teatri beeņņi ari žepuri; taņ laiņam damdeht ka par katru preeņņņ- meru, kuru nobob garberobē ja- maņā atņewiņņki. Neparasti ir garee ņtarpbrihņi. ņeņo laiņtu wineeņņi nu wineeteņ weli nepa- wada; bet uņžihģi noteeņā lihdņpa- nentāņ ņweeņtmaņeņ — taņ, pro- tamē, ņihņejaņ uņ augiņņtahtweem, kur pee mums paraņti apmeerina- jaņ ar konņektēm.

Uņtrihtotņi taņ, ka pehž at- ņewiņņņkeem žehleeneem un iņrahdēņ

beiģām neatņkan neweenē aplauņē. Atteeziģi uņraņti atģahdina publikaņ attureteeņ no katraņ atņinibaņ waj nepeetriņhanaņ iņrahdē- ņhanaņ.

Daņ mums neparasti un deeņin waj patihņami ari mahtņli- neekeem, jo naw ta kontakta un eejuņņminotņaņ atmoņņeraņ, kahtda ta- tņņhu nenoleeņņami rodāņ ņtarp iņpilditajeem un ņlauņtajeem, aplau- ņeem atņkanot.

Etņņurņantē.

Milņu rats „Praterā“, Wiņē.

Premiju uzdevumi.

Vizitkartes mīkla № 28.

Uzd. V. Sk. — Rigā.

T. S. Tisnals

Ogrē.

Maģisks krusts № 29.

Uzdevis Ārv. Trunovskis — Rigā.

	a	a	d			
	d	d	d			
e	e	i	i	i	i	l
l	l	l	m	m	o	o
p	p	r	s	s	s	s
	s	s	s			
	s	u	v			

Guļus un stāvus rindāņ iznāk 3 vīrieņu vārdi.

Uzdevuma № 25 atrisinajumus vēl iesūtījuši:

Lūņu Anna — Jelgavā un A. Sontags — Priekulē.

ņni numurā (№ 14) un pagājuņā (№ 13) ievietoto uz- devumu pirmajam pareizu atrisinajumu iesūtītajam tiks ple- ņņkirta balva „Tautas Žurnala Visiem“ 3 mēn. abonements.

Vēstulnieks.

Elinai Nert — Ar laiku izlietosim.

A. Atspīdumam — Aboneņanaņ naudu var iesūtīt arī pastmarkāņ. Iepriekņējie numuri visi vēl dabuģami. Jūsu ņtaņtu izlietot nevarēņim.

Lūņu Anna — Jelgavā — ņemņim vērā.

J. Jaudzemam — Pie gadiģuma izlietosim. Varat ie- sūtīt vēl.

Bērnu prieks

J. Str. Pulc. „Vilnis“ biedrs.

Zaļgie abażuri.

Abażuri, abażuri, jūsu elpa mani tur
Kādos izplēnošos pelnos un es netiku ne kur.
Atdzirkst violetas ēnas, graciozu soļu takts,
Amors paslēpies kur zālē, fleita, veranda un nakts . . .
Ai, ar kādu gudru spēku mani atkal niķīgs lencē
Seno dienu daudzkrāsainais, uzsmaidošais sentiments!
Abażuri, abażuri, zaļgans, mulsinošs un zviļš,
Jūsos man, kā gleznā vecā, acu svētīgums zied mīļš.

Elka. Pulc. „Vilnis“ biedre.

Pavasaris.

Smej zelta liesmām saules stars.
Pa lejām un kalniem strautiņi dej —
Uz debesīm paceļas dziesmu gars —
Ir pavasaris!

Likst dziļi pār strautu vītola zars,
Slēpj sevi jaunā ziedoņa ilgas,
Ar līksmi sasauca dzīvību Stars —
Ir pavasaris. Ir pavasaris.

J. Strautnieka. Pulc. „Vilnis“ biedrs.

Ziedonis.

Brauc baltos gulbja ratos ziedonis,
Un puķu smarža sitas bālās sejās,
Un dvēsele tik viegla — Ziedonis . . .
Brauc baltos gulbja ratos ziedonis . . .
Jau gravās atskan lakstīgalu koris,
Un krūtīs jūtas brīest un ceļas
Un aizpeld zilās debess lejās . . .
Brauc baltos gulbja ratos ziedonis,
Sāk krūtīs norimt — sāpes skaļās . . .

Vakara miniaturas.

Vēdeklis.

Sarkans vēdeklis uz galda
Kas to atstājis, kaš zin?
Hiacintes smarža salda,
Tavu vārdu lūpas min.

Vēdeklis vēl silts no dvasas,
Tikai rokas aukstas man.
Ak, cik Tavas kājas ašas:
Zvaigznēs Tavi soļi skan.

Jānis Ķelpe.

Nakti.

Dziļā naktī, tumsā tīts,
Laukā klistu, labais draugs.
Mēness zvaigžņu zeltā vīts
Debess malā izlien jauks.

Zvaigznes atmirdz debess lokā,
Gaismu mirdzošu sev apkārt sviež.
Zvaigznītī es vienu rokā
Gribētu lai Dievs man sviež.

Aizskrien stundas — paiet nakts,
Rīta gaisma vaigā krīt.
Izdzīst zeltā zvaigžņu sakts,
Sāk pār vaigiem as'ras lit . . .

A. Linabergis, Sulkā.

Spožās pārles.

Tur tālu aiz zilganām jūrām,
Kur laimības dieviete mit;
Kur saule daudz mīlīgāk silda.
Un mūžīgi visiem tā spīd.

Tur glabājās spožās pārles,
Pēc kuņģam censoņi tvīkst —
Pēc kuņģam dienas un nakts.
Savās karstās ilgās tie slīkst.

Kaut liktenis bargais tos grautu,
Un cilvēces skaudīgais, skats;
Tad tomēr uz priekšu — trauktu,
Kur dzen tos modrais gars! . . .

Bilžu mīkla.

Kur atrodas mednieks?

Humors.

Mazā Pēteriša vārdnīca.

Cēzars — vīrs, kuņģis izgudroja latīņu valodu.
Draugs — tas, kas izdara manus skolas uzdevumus.
Gadījums — ja es domurakstā dabonu labu numuru.
Ilgas — ja vecāki drīz aizceļos.
Kristīgā tuvākmīlestība ir, ja Jānis man skolā saka priekšā.
Līdzcietība — ja ubagam iedod 1 santīmu, lai viņš drīzāk ietu prom.
Laime — ja skolu slēdz uz 1 gadu.
Nelaime — ja tēvs nejausi satiek skolotāju.
Pārsteigums — ja skolotājs stundā mani neizsauc.

Neraktnā Bonsa peedfihwojumi I.

- 1) Weenmehr, kur es tikai esmu,
Nelaimi sew lihdsi nesu —
Tā i šoreiņ: sapliht kanna,
Wainiga buhššoreiņ Anna! —
- 2) Tomehr man ir firdsapņa:
Welti jodu zeetis wina!
Tadeht kanna salihmeschu
Bats, un preefā atfal smeeschu.
- 3) Nelaipe war nahkt nu zita:
Kanna schi ir salahpita.
Waj man welti lihme laba,
Nowerht nelaimi — mandabā? —
- 4) Jsturigā tā tagad,
It neweens to newar dragat!
Likschi wiau nu us galdu,
Lai tai eelej, tehju saldu!
- 5) Teescham, daiķā kehfscha Anna
Karstu tehju eelej kannā!
Re, ka wina istur altu:
Darbs mans darits naw ar wiltu!
- 6) Wai! Kas tas? Te kanna plihst!
Schkidrums karits man wirsu lihst!
Kas? Waj mani nogalinat
Tagad grib, waj noslihzinat?
- 7) Valihgā! Ak, glahbeet mani!
Uhdā uspampst eefarkani
Man, un tadeht rumu,
Dodeet schurp, waj saldejumu!

Visjaunākā latvju enciklopedija.

(Turpinajums.)

Schabas — parlamentam schowafar war istrauzet Lee-
piņsch ar sawu karsto sehrfozinu andeli.

Schach-matu schoruden peeteihs weena otrai politiskās
partijas, tomehr leefās, ka spehle ari us nahkameem trihs ga-
deem paliks neifschkirta, jo uswaru nespehs eeguhst ne sarfaneē,
ne melnee.

Schwehde — zilweks, kuru teefās, bet waj wina noteefās,
ir pawisam zits jautajums.

Schweize — deriga atpuhtai no politiskām slihibām un
daschadām fr-hsem.

Schefs — zilweks ar leelu waru pee saweem apafschnee-
teem, bet toti masinisch waldibu mainu laikā.

Schinas — sehrfozinu automaschinai toti nestipras. War
gaditees, ka pee pahrlahdešanas plihst un noslihzina lihgumu
tagadejā purwu laikmetā.

Schullers — gandrihs waj ikweens politiskis darbineeks.

Schuwejas — Miniŕtru fraku schuhshanai wehl lihds
schim naw atraftas peemehrotas schuwejas. Frakas teef p-schuh-
tas tik nestipras, kareti kad istura weselu gadu un kabinetam,
neskatotees us wisām lahpiŕshanām, jakriht. Tagad usschuhtās
ministru frakas, zik bŕirdams, istureschot lihds rudenim.

S.

Salants — finansu ministrim apbrihnojams. Zilweki ar
leelām gara dahwanam war tikai iszept tahdus zepumus, ŕā
sehrfozinu lihgums.

Saktu weenmehr eetur Ringolds. Ja jau, ministrschjūtē,
wiasch stute ari. Rahdreis pašcham war atlekt kahds nebuht la-
bums.

Saktika, kabineta pašchlaif, kamehr Saeimā atpuhschās
tahda: „lai dŕihwo 81. pants“.

Salismanu ruhpiġi mekle wiŕi tagadejee deputati. Tee,
kuri to atradis, ari nahkamos trihs gadus dŕihwos saki.

Santjemas toti patihf direktoreem, bet totees tās nepa-
tihf maseem darbineekeem.

Temperaments, ihsts peemihst weenigi finansu ministrim.
Dŕen wiau kaut waj ar rungu, tas projam neees.

Sermini maffajumeem muhflaikos wairs neteel eeweh-
roti. Weenigi Heimans un Transits tos eewehro fahrtigi.

Sefits sehrfozinu lihgumam usrakfitts weenā no tam pa-
saules walodam, kuras nesaprot ne koalizija, ne parlaments, ne
ari pašchi rakfittaji.

Seatris, politiskais pilnigi sawu jesonu atklahs tikai sep-
tembri. Atklahšanas swinibās tiks uswestas wehleschanu fo-
medijas.

Seritoriju wehleschanu agitazija eeteizams katram depu-
tatam eewehrot sawu. Wezkalnam naw jabahsch deguns sem-
neeku zeemos, bet Ulmanim sawufahrt strahdneeku kwartalos.

(Turpmak wehl.)